

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי אבישג טויטו ז"ל

בת שושנה ומשה

נולדה בירושלים

בתאריך י"ז בשבט תשמ"א, 22/1/1981

התגוררה בירושלים

התגייסה ביולי 1999

שרתה בחיל החימוש

נפלה בעת שירותה, בתאונת דרכים

בתאריך א' באלול תשנ"ט, 13/8/1999

נקברה בהר הרצל

אזור: ד חלקה: 9 שורה: 4 קבר: 2

הותירה אחריה הורים, ארבעה אחים

ושלוש אחיות

בת 18 בנפלה

קורות חיים

בת שושנה ומשה, נולדה ביום י"ז בשבט תשמ"א (22.1.1981) בירושלים, שם גדלה והתחנכה. היא החלה את לימודיה בבית-הספר היסודי ממלכתי א' בשכונת נווה יעקב, מקום מגורי המשפחה, וסיימה בבית-הספר התיכון "קריית חינוך צפון", בשכונת פסגת זאב. משחר ילדותה היתה אבישג ילדה עצמאית היודעת את מבוקשה, ילדה שמחה ומלאת חיים, שאהבה לשיר, לנגן באורגן ולכתוב שירים "למגירה". מתוך השיר "נפילה": "כשעולים צריך גם לרדת/ כשנופלים צריך גם לקום/ כשבוכים צריך שמישהו ינגב את הדמעות/ שיבוא, יעודד שנפסיק לבכות/ צריך שבלב יהיה חבר/ שישמור עליך שלא תישבר/ יש גבול לחברות/ יש גבול לאהבה/ יש כאלה שנופלים מאכזבה/ תשמור על עצמך ילד/ תהיה חבר של כולם/ תשמור על עצמך ילד/ שתצטרך חבר בעולם."

טוב ליבה ויכולת הנתינה שלה לזולת היו ממאפייניה הבולטים, והביאו אותה להתנדב למד"א. בכיתה ט' הצטרפה אבישג ללהקת זמר בשם "דגש

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

חזק". הלהקה הופיעה ברחבי הארץ, ולעתים היתה אבישג הסולנית. בכיתה י' הצטרפה לתנועת הנוער "בני עקיבא".

בחודש יולי 1999 התגייסה אבישג לצה"ל. בתום אימוני הטירונות שובצה בחיל-החימוש ויצאה לקורס פקידות טכניות בבה"ד 20.

ביום א' באלול תשנ"ט (13.8.1999), בעת חופשה שקיבלה בתחילת הקורס, התנדבה אבישג למשמרת לילה במד"א, יחד עם חברה אילן, חובש במד"א. במהלך המשמרת, נהרגה אבישג, כאשר האמבולנס שהצטרפה אליו היה מעורב בתאונת-דרכים. בת שמונה-עשרה היתה בנופלה. היא הובאה למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים. הותירה אחריה הורים, ארבעה אחים - איתמר, בועז, עקיבא ורזיאל, שלוש אחיות - עדי, שרי ולאה, וחבר.

המשפחה תרמה לזיכרה ספרים לבית-כנסת. בבה"ד 20 הוקם מערך הסברה שבועי בנושא הקטל בדרכים, המוקדש לזכרה של אבישג.

מתוך דברי מפקדה בבית-הספר לחימוש: "אבישג הפגינה נועם הליכות ורצון עז לסיים את ההכשרה על הצד הטוב ביותר. בזמן הקצר שבו שירתה ביחידתי, התגלתה אבישג כחיילת אחראית, בעלת מוטיבציה גבוהה להמשך שירותה הצבאי, תוך הפגנת נחישות וכוח רצון להצליח והתמודדות עם בעיות."

דברים שכתבה ויקי, אחותו של אילן וחברה של אבישג: "פתאום כשנעלמת, גילינו כמה אהבנו אותך, והגילוי הזה מכה בתדהמה מדי יום. ואין לנפש וללב מנוחה, אין נחמה, אין הפסקה ממחשבות, מגעגועים ומשאלות. באת אל חיינו בסערה גדולה, תיקנת, שינית, הזזת את הדברים הכי קבועים בעולם ופרחת לך, כמו פרפר, אל עולם אחר, כנראה כדי לשנות גם שם כמה דברים. הילדות שלי החליטו שאלוהים רצה אותך איתו, כדי שתעזרי לו להדליק את הכוכבים בלילה, כשנגמר היום. אני חושבת שאת עושה שם קצת יותר מזה. אני רואה אותך כל יום בכאב שניבט מעיניו של אחי, קשה כאן בלעדיך ילדה שלי, אחותי. קשה לראות את אמא ואבא שלך מתייסרים וכואבים, קשה לראות את אילן שלא מצליח להרפות ממך, את איתמר ושאר אחיך לא מתגברים, קשה אהובה שלי..."

טלי, בת דודתה של אבישג, כותבת: "מי שהכיר אותך ידע בדיוק מה זה אומר להיות איתך: הרבה נמשים, הרבה תבונה, הרבה חוכמת חיים,

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

שלמרבה הצער נצברה מהזמן הקצר שהיית פה. זמן קצר שבו קרו דברים, שאנשים לא יספיקו לעשות בשני גלגולי חיים. כל הזמן אמרו לך כולם, לאן את ממהרת, למה את מנסה להספיק לעשות הכל עכשיו? ואת רק רצית לחיות את הרגע ולא לחשוב על המחר. לא הסכמת שנדבר על העתיד, מה נלמד ומה נעשה. אפילו בענייני העתיד המידי, מעולם לא רצית לתכנן דבר, 'נראה מחר מה יהיה'. דברים שלא נראו לך, מעולם לא התעכבת עליהם, לא אהבת, אז עזבת. בלי כל עכבות ובלי להסתכל אחורה, עושה מה שטוב עכשיו ולא מה שנכון לאחר-כך... לימדת אותי המון דברים שאיש לא יכול: לחייך, לאהוב אנשים ללא ביקורת, להיות אדם חם ובעיקר - לגרום לאנשים לסמוך עליך, בתקווה שנוכל גם אנחנו בעתיד לסמוך עליהם...

"...אני מסתכלת בתמונות כשהיינו קטנות, שם אנחנו מחזיקות ידיים ועושות הבעות מצחיקות. אני נזכרת בשיחות שלנו על הצבא, על כל השאיפות ועל איך שתמיד היתה לך את היכולת לגרום לי לצחוק או לבכות ממש בשניות..."

קורות חיים

אבישג נולדה ביום ד' י"ז שבט תשמ"א 22.1.81 בשעה 0.230 בבית"ח הדסה עין כרם, להוריה משה ושושנה ואחיה איתמר שיבדל"א..

אבישג למדה בבית"ס היסודי "ממלכתי א"י" בשכונת נווה יעקב מקום מגוריה.

את לימודיה התיכוניים למדה בבית"ס "קרית חינוך צפון" אשר בשכונת פסגת זאב.

משחר ילדותה הייתה אבישג ילדה עצמאית אשר ידעה את מבוקשה. ילדה שמחה ומלאת חיים אשר אהבה לשיר, לכתוב "שירי מגירה" וניגנה על אורגן. טוב ליבה ועזרתה לזולת היו צד בולט באישיותה, פן שהביא בסופו של דבר להצטרפותה למסגרת מתנדבי מד"א.

בכיתה ט' הצטרפה אבישג ללהקת זמר "דגש חזק". הלהקה הופיעה במספר ערים בארץ כשלעיתים היתה אבישג הסולנית.

בכיתה י' הצטרפה לתנועת "בני עקיבא" אך רק לשנה אחת.

בתום כיתה י"א עברה קורס למתנדבים מטעם מד"א, ומאוחר יותר הצטרפה אליו כמתנדבת.

אבישג התגייסה לצה"ל ב- 18.7.1999. היא סיימה טירונות ושובצה לחיל חימוש וצוותה לקורס פקידות טכניות.

בזמן חופשה שקיבלה בתחילת הקורס הצטרפה אבישג למשמרת
לילה האחרונה בחייה במד"א עם חברה אילן שיבדל"א.
בשעה 02:50 13.8.99 נהרגה אבישג בתאונת דרכים בה היה
מעורב האמבולנס בו יצאה להתנדבותה.
בהדסה עין כרם נקבע מותה.

מתוך דברים שכתב לזכרה מפקדה בבה"ס לחימוש ;
"אבישג הפגינה נועם הליכות ורצון עז לסיים את ההכשרה על
הצד הטוב ביותר".
בזמן הקצר בו שירתה ביחידתי, התגלתה אבישג כחיילת
אחראית, בעלת מוטיבציה גבוהה להמשך שירותה הצבאי, תוך
הפגנת נחישות וכח רצון להצליח והתמודדות עם בעיות".

הוריה של אבישג התגרשו ונישאו בשנית.
אבישג הותירה אחריה 7 אחים ואחיות משתי המשפחות
וחבר - אילן.

שגי יהי זכרך ברוך!

2000 ליל 2000

ע"ד נמלן בוסין

אביאל

הקדש לאם העיניים, עברו אהבן הקדש בלימוד
 למו פה אלפי נשואים לא רבוע כלשהו בלבן לא
 לפי מנהל לא באתי ללמוד הפסוקים ולמחבר לא
 לא קשה לא מה קשה אולם...

לאחי, חשתי שחייבתי לכתוב לך את כל המאמרים
 לקראתך חקירות פילוסופיות ופסיכואנליזה, הפסיכואנליזה
 לקראתך הבה נלמד חזק פה לאהב לא
 אולימפיקה ביוגרפיה בידי סלמיה אולם אולימפיקה
 עקום נאם אולי
 יב' כבוד היום

י"ב

נכתה לזכרה של האהובה מכולן

אביש טויטו ז"ל

חלק צמדו בצד וכו', חלק שתקו
חלק פשוט צעקו וחלק נפלו על הקבר ורק
ניסקו וניסקו .

אף אחד לא האמין ,

אף אחד לא קיבל ,

מוות הוא דבר שקשה לעכל .

אני מסתכלת בתמונות כשהיננו קטנות
עם אנחנו מחזיקות ידיים ועושות הבצות
מחזיקות

אני נזכרת בשיחות שלנו על הצבא , על כל
השאיפות ועל איך שתמיד הייתה לך את
היכולת לערום לי לצחוק או לבכות ממש
בשניות.

אף אחד לא יכול היה לדמיין שזה מה שהולך
לקרוא.

יש שאמרים " אלוהים נתן , אלוהים לקח" -
אבל לנו קשה לקבל שזה דווקא אותך!
יפה , מוכשרת , חכמה , מחזיקה , חשבונו שהיה
לך הכל - למצט מצט... שמתברר שזהו הדבר
החשוב מכל.

החמאנו עם שלא תמיד שמעת ,
כעסנו על שלא תמיד היצת ,
ואהבנו עם שלא תמיד ידעת .

תמיד נזכור , תמיד נשבח , תמיד נאהב
אך לעולם לא נשכח!!!

2. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

2 2 2 2

99 1130 AM.

[illegible][illegible]

ביסטון, א' חזת העלף סוכה, גלס

שמי הקרה,

כפי שהנני לראות על מני העמדה אני נמצא כמד
עם משפחתי באוהל. זכרון היעדר אל הופעה תהיה
על מותה של אבישג. לו הייתי יכולה הייתי באה לך
ואני, אך בעקש לא אנס לבוא - ואלו אם באוהי.

הואט של אפסו ירח על מנה ופ, שחלל העבר הקרה
בילוי שאנחנו נדורש ינני לחשוב עליו אבל באר
אם שומע על האופן שבו העדה שך נראה בליו
אחרים, אני מקווה שיה מרצור אלה לפתח במחשבה
אמי נפסרה לפני כשהי וחצ, ובשדה העבר השוכ
בילוי היו הטיפוס אלוהות - כפי שכתבה לו"א אחרים.

אנחנו הכרנו את אבישג כשהייתה בג' 14 או 15. עברה
יפה ואהובה מאוד על העדה שלנו.
במיוחד אני זוכר את יום ההולדה של זל, בסתיו של
גלילי. אבישג היא זו ש"שמה" את החגיגה.
היה זה כשתן נתיבתי לעד ולשך אלה בקלח שלם.
במשך תקופה ארוכה העדה של חצי ובקשו שזמין
את אבישג לשמור עליה.

שמי - את תזכורניו אף אתם לנו ירח מחר
ואלי העדה שמי אני ונלנו זוכרם את אבישג
מיוסל משהו ונכחיה של בקש י או אחר, בעתם
שך

מחברת אלף
הל

העצ יקר !

אני חזר לשתף אותך קצת בנושא השכלה המשפחתית של המערכת.

בתחילת השנה זאת כיוון שמערכת היא דעך קצתן עשיתי כיושר אידיא את אביו של המלחמה יום-כפנו. הוא היה בן 11.

באותה מתקפה שבה נהרג אבא של המערכת הוא בלל לא היה צריך לשתף הוא התליל משהו אתה...

אתה יודע בועז זה בלל לא שנים אם הוא היה זכך להיות שם או לא, הכל מן השמים.

אני באתה שזם בקרב לאדיש זל אתם תושבים אליי אם היא היתה עושה כך אלו אמרת הכל היה נשאר בצורה שונה.

אך שוק אני עצם במעמדות האלו כ אנתנו בני-באדם לא יכולים להבין אתה מעשי ה' כל אופן, לפני אותו יום נכדא של מלחמה יום-כפנו היתה למערכת ילדונה מאווי מילונדה.

אבא שלו היה שליח של תנועה בני עקיבא דהולנד ודדננה אופריר (משפחה רחוקה מספר שנים למענו אלס ואליה קמדינה נוספות סינינונה). מתעב היה ילד מאווי נכדנו בתוך זגל, הוא הופיע בהצגות של בני עקיבא לפני קהל צעיר, המשפחה כלב הוד מקשרה דהמין חברים (לא נאמץ אנשים עלו חלוצ דגבר סעולותה של שפחה).

אך לא רק השהיה בתוך-זגל זעורה למערכת כזבנון חי של אביו.

בסוף כחודש לפני שגבר נהרג, אילו מערכת דובין בארץ, אילו שער היום מערכת נצב בו'שנים כחוקן עוז כבונות רבים.

ואז קרה הנסא מל ובמובן שתושבים איך ממשנה מכאן נחלוא אלל ממשיכים בצורה אתה.

אלל מערכת ומשפחה התבאר ההמשך דסמירה. המשפחה לביתה לך תחנותיה הסתזה מאו. אני הדחת את זה כעם להם כמו דל שיש עוז קליפס ועוז קליפס ורק דפנים מקלים מיהם דאמת.

אבל זה בלך סגור לטעם הם נפיו במותו כחושבים על כל התכנה מסביב שלא מבין מה זה מדד מישבו בלך יקר וזה אי-אפשר לדבון מערכת להבין נוסדר להסוכך מערכת כשהיו לא מבין כמה קלס לע.

אך אתה יודע בועז עם כל הקושי שקיים עי-סיום, מערכת המשך ואני תושבת... שההמשך עצמו מנצח את אביו. מערכת היה פעל מאוד דבן-עקיבא, אכן אילויים וכל מין כעילווית מהסוד כזכ, הוא עז מאווי ה'ח' בל'אופיו.

ואנחנו מאמינים שאביו פית' שהוא נחבא, מסתב עליו והטל זהה בו.
אנחנו מבינים ולומר קודם ו'נצח' כמה שגרה חכם ואנחנו מאמינים
שזה אביסל להיות מאוד מידע לך שגרה חכם היתה שמה זמ היא עכ"ו
היפך שהיו לחולל אותו המשיך ל'הצ'אן ל'המנצ'ר וזמ נהיך מל מני דברים
שגרה קודם. בן, בחץ נהיך. זו לא קודם ל'המנצ'ר מ'המנצ'ר שניה זמ
עכ"ו מ'המנצ'ר אביסל א'נצ'ר.

אני עדין זענען איר אלעס בידתוכי עליהם, און: השואה שהיא
היה נוצר לילול אורק שם שר המשפחה שנה איר אה שאת יוצר אצור
ומשפחה איר אה שנה.

אז רבנו, היצגנוך להם כמיינ' ילעב אונז' (דער זיך) קונד' י'ש האט צובינ'ן
 על א'י'ש כ'נו ש'י'ש ל'מ'ת'ה ק'ק'ס ק'ל'ב'ו ו'ק'ם ק'ל ה'י'נ' אונז'י'ש ל'ה'ת'פ'סו
 ק'ל'ב' מ'ל'מ'ט ל'א'ב'ו כ'נו ח'ת'פ'ת'נ' א'ו ה'ב'י'ת' ל' ק'ל'ב'. ה'ת'ס'ת'ן ל'א'ו ק'ל'ט
 ב-ק.

כל מה קשה לכתוב
 שכתבתי מכתביו
 שכלי נכח .

משה קצנ' ליה דברי' ה'ז' דאם מילק וואס פאר ארץ פארשט ארץ כנענית
פאר .

אין מקום שחכת הוצ' יסודי למך קצת
תולס'ם צ'יק וס'ר א' משחקן א' הבית
ממ'ן ליש' קרם כולו.

מחזקת ילד נמל.

בֵּהּ יוֹם חַמִּישִׁי
וְאֵינִי תִשָּׁה

אֶבֶס הַיָּקָר!

זֶמַן רַב בִּינְיוֹן לְכַתּוּב

וְהַחֲבוּת לָכֵן

עַל הַפְּרִיט הַיּוֹפִים

וְלִצְעִי לֹא הִסְפַּקְתִּי

בְּנֶלֶל הַלִּיפּוֹל בְּאַשְׁמֹרֶת וּבְתַאֲלוּכִים

הַפְּרִיט עֲצוּ בְּמִכְבֵּל הַסֵּלֶן

וְרִצָּה וְשִׂמְחָה אֵינֶנּוּ אֵלָּא

הַיּוֹם - בְּהִיָּה

בְּזֶמַן אֶקֶם יוֹם הַלְּבָבוֹן

שֶׁאֵת אֶת הַקֶּלֶס שֶׁמְבֹרָה

הַתְּרַגְּשִׁי וְהַלְּבִי פִּאֲעוֹת

שֶׁהִי - אֲבֻלָּה הַקֶּלֶס כֵּן-כֵּן אֵינִי עַל הָאֲחוּת...

אִי יִתֵּן וְלֹא תִבְדֹּעַ צֶדֶק עוֹבֵד

וְאֵין אֲחוּלָה לֵךְ

שֶׁתִּמְשֹׁךְ לְהִיּוֹת תִּלְבָּשׁ וְנִבְוֹן

וְלִבְנוֹת מִיָּמִים שֶׁל שִׂמְחָה

יִתֵּב עִם כֹּל הַמִּשְׁפָּחָה

מִקְרָה אֶב

STENOPLAST © הַמַּלְכָּה אֵינִי
פְּכִימָאֵלָה

Nicht nur die Natur sondern auch der Mensch

מכתב זמנא שמה שכוזק!!!

זמנא רבא

אני זאל עצה שאתה נפחה
בזמן דרכים ואתי **בזמן** שתייה
בריא ושמח **אז** קצת

באהבה יעל זאיד
ח-אזהרת

